

(15) Q. 15
DISPUTATIO PHILOSOPHICÀ

Conſans

THEOREMATI-
BUS MISCELLANEIS

Quam

Divinâ Affulgente Gratia
In celeberrimâ ac Regia Academiâ Ubsaliensi,
SUB PRÆSIDIO
Viri Excellentissimi,

Dn. M. JOHANNIS L.

STALENI, GRÆCÆ LINGVÆ

Professoris pub. & Ordin. p. t. Acad. Ubs.

Rect: Magnif. præceptoris & fauto
ris sui jugitèr ac perpetim re-
verendi

Publicæ ac placidæ disquisitioni subiect.

J S A A C U S L. M O L I N U S

In Auditorio Veteri ad diem 2. Julij, horis
matutinis à 7. consuetis.

Cic. 2. De Nat. De.

Sunt ex terrâ homines, non ut incole & habitatores, sed quasi
spectatores, superarum rerum atq; caelestium, quarum spectacu-
lum, ad nullum aliud genu animantium pertinet.

U P S A L I Æ,

Imprimebat E SCHILLUS MATHIE,

A N N O M. D. C. XXXI.

110
Viro Nobili ac Generoso Domino,
Dn. LAURENTIO Slyte/
in Husseby & Såtra Holmensi ac Ubsaliensi
castellano amplissimo, patrono
suo submissè colendo

NEC NON

Consultissimis prudentissimis equissimisq; Viris

Dn. NICOLAO OLAI {*S. R. M. Camera-*
Dn. OL A O Holm/ *Viris prudentissimis.*
Simulq;

Prestantissimus, Doctissimus & Humanissimus Viris

Dn. Svenoni Laurentij, w-goth. Ecclesia Holmen-
sis suburbij australis pastori meritissimo.

Dn. Thomæ Georgij, Ecclesia Holmens. Fin. Pa-
stori impigerrimo.

Dn. Laurentio Matth. Myliandro, Eccl. Holm. Ca-
thedralis Comministro dignissimo, parenti suo dilectissi-
mo, omni filiali reverentia ac honore sempè &
perpetim prosequendo.

Experientissimis ac Soleritissimis deniq; Viris,

Dn. Henrico Karkman/ Consiliario optimè merito
Dn. Jgnatio Meurero , S.R.M. Typographo soler-
tißimo mecanati suo certissimo.

*Exercitium hoc Philosophicum qualemcumq; promerite grati-
tudinis & observantia Symbolum; reverenter & officiosè
offert & consecrat.*

Maac L. Mol. Au: & Resp.

PROOEMIUM.

Ulamvis mēs humana post lapsū
protoplasmōrū maximē quid ē ob-
scurata ac depravata sit, unde nunc
hominem dupliči laborare morbo
scilicet veri *ἀγνοίας* & appetitus *ἀτ-*
έρεσις dici utu venit, dici ī imō, non so-
lum dici verum etiam reverā esse, proh dolor & pu-
dor deprehendimus & quotidiana Experientia com-
probat ac dictitat: eam tamen totalitēr, ac itā (Deo
laus) deprava tam non esse, quin aliquas naturales scin-
tillulas in illa relictas residuasvē inveniamus, gaude-
mus, utpote, eas potentias, in quib⁹ prima illa no-
biscum nata principia fundantur; aſſerentibus omnī-
bus sanioribus orthodoxis Theologis & Philosophis &
quæ potentiaꝝ ad huc, quotidē magis magisvē, primō
S.S. gratiā, Philosophiaꝝ deindē studio restaurari ac re-
cuperari possunt: Nam ut mens duas habet faculta-
tes, intellectum sc. & voluntatem, quarum prior ma-
ximē & ſepiſſimē ignorantia laborat; posterior vero
ſc. voluntas, ſceleribus ac vitiosis obfuscatur habitib⁹;
Itā Philosophy, duabus conſtat potiſſimūm par-
tibus, sc. Theoreticā & Practicā quarum prior priorem
sanat facultatem ipſiquē fulgorem infundit veritatis,
& ab ea errorum dissipat tenebras: posterior vero
pars posteriorem sanat facultatem, nimirum volunta-
tem; tamq; à pravis actionibus & vitiosis habitibus

abstergit ac depurgat varijs^s. Hujus enim Philosophia, ob suam dignitatem, necessitatem, utilitatem, facilitatem ac suavitatem, amore ac desiderio tencor summo, ac licet adhuc ejus principia à primo limine vix didicerim, multò minus dulcorem, & odorem ejusdem suavientum, primoribus (ut fertur proverbio) labris gustaverim, ut desinere ac desistere haud quaquam possim, urgente eodem & svadente desiderio, quin tamen aliquod specimen rude progressus & profectus mei in studio Philosophia, in lucem emitam, quod quale est, conspici in sequentibus tyrunculis quæstionibus seu Theorematibus potest. Hunc meum ut rudem, bonâ tamen spe elaboratum & consumatum, dignissimi ac colendissimi Domini præceptores, ac fautores una cum jucundissimis comilitonibus, dextrè & in meliorem partem interpretimini conatum; Eum demq; favore ac candore solido vestro ac solito promovere ac sublevare non de dignemini, submissè & quâ pars est reverentiâ obtestor ac contendō. *Sit ergo nunc.*

THEOREMA I.

Grammaticâ videlicet priorem esse Logicam.
In hoc Theoremate cum sanioribus Philosophis,
Zab. l. i. De Nat. Log. cap. 10. rectè assertum est.

Quamvis enim diversæ hic abeant sententiaz, quidam enim Philosophorum, probant Grammaticam esse priorem. 1. Quia omnes disciplinz egent Grammaticâ. 2. Quia Logica nomen & verbum à Grammatica sumit; contra tamen illorum opinionem prius assertum Theorema nunc confirmatur, & quidem hoc argumento &c.

ut

Ut sese habet ratio ad Orationem; ita sese habebit Logica ad Grammaticam:

Atqui ratio prior est oratione. Ergo.

Connexio majoris inde patet; quia similium eadem est ratio, secundum Philos. i. Top. Minor probatur. Quia ratio est fons & causa orationis, & oratio rivulus quasi est & effectum, quod ab omnibus Philosophis senioribus conceditur. Eadem sententia videatur etiam esse P. Rami, Quando de discrimine artium Logicarum sic disserit, quemadmodum enim inquit in bene & optimè constitutis Rebus publicis comparatum, multoq; tempore observatum videmus: Ibi senatus in certum Locum ab hominum accessu & redditu, remotum & separatum confluit ubi multa & varia disserunt, disputant utrinq; disserunt, decernunt, senatusq; consulta faciunt. Ad fore curiaz ministri & famuli præstolantur, qui, quod senatus conclusi, promulgant, & in vulgus enunciant; ipsis tamen senatui interesse non licet: Ita in homine, ratio instar senatus cuius explicationem & doctrinam, sibi Logica vendicat, suam in capitulo curiam habet, hoc est in capite & cerebro: Ibi regina illa ratio de Divinis & humanis, sacris & profanis rebus ratiocinatur, disserit & decernit, sola etiam sine linguae commerico senatus consulta quasi facit. Ad cujus capitolij fores duæ sunt in lingua praëcones & ministriæ ad ea, quæ ratio decreverit, proferenda & enuncianda constituta, Grammatica scilicet & Rhetorica, quarum illa purum tersum & emendatum supeditat sermonem, quo tanquam organo mentis cogitata & sensa explicamus, & alijs communicamus: Hæc verò or-

natum, venustum ac s̄vavem compleat ac administrat
sermonem &c. Hæc ille. Nunc super sedeo ultrà pro-
bando ac Theorema hoc declarando, ob pagellarum
harum angustam intercapidinem & concludo verum
esse ex prius allatis & dictis.

II.

Græca immisceri orationi Latinæ licitum ef-
se, non adeo improbamus cum sapientioribus, ut-
pote cum clariss: Libayio.

Nihil enim refert, si quis eruditè cum eruditis lo-
quatur, terminis græcis delectatus inquit se hedia sm.
philosoph. quæstion. 122. & uti Græcis aut Græco fon-
te lapsis, si Academicè apud proiectiores fiat eruditè
fieri, sched. quæst. 174. id quod sine ratione repræhen-
dit Henin. Rennemann. in dissertat. contra scerb. pa-
ginâ 82. Dicere enim Latinè flagitia, Neutiquam de-
cet, teste Jul. Scal. lib. 3. poët. cap. 48. Non esse opus
aliquo speciali argumento reor, quo hoc stabiliri pos-
sit Theorema, cum ad eò non sit controversum, præ-
terquam quod Goclenius nugatur ac garrit, id divinâ
favente gratiâ, enucleandum fore in ipso actu dispu-
tationis, spero.

III.

Logicam non esse partem Philosophiæ, sed po-
tius ejus instrumentum ac famulam, ex senioribus
introducimus Philosophis Zabarell. de nat. Log.
c. 10. perer. l. 1. de Phil. cap. 2.

Circa hoc multitudo opinionum diversarum
Theorema fuit. Quidam sunt qui asserunt Logicam
esse partem Philosophiæ ut Ramus cum suis asseclis;

Qui-

Quidam autem sovebant hanc sententiam ut sit & pars
& instrumentum Philosophiae, in quorum numero est
Scheib, in thraet. de Philos. Sect. 6. Num. 132. qualis
haec sit opinio patebit. Quidam tandem asserunt phi-
losophiae esse instrumentum, ut Jac. Mart. & alij sanio-
res quorum opinionem nos quoq; tuemur, & hisce
eam potissimum consolidamus λογοῖς ac rationibus.

I. Quicquid non versatur circa Ens reale illud Philosophia
partem non constituit:

Atqui disciplina instrumentalis Logica non versatur cir-
ca Ens reale. Ergo Non est pars Philosophia.

Major probatur, quia pars Philosophiae vel circa
res speculativas, vel practicas versari debet, quarum
utramq; realia Entia constituunt. Minor luce meri-
diana clarior est.

II. Quicquid propter aliud, & non sui causa addiscitur illud
est instrumentum. Zab. lib. 1. De Nat. Log. cap. 10.

At Talis est Logica. Ergo non est pars Essentialis Philo-
sophia sed instrumentum ac famula sive χειρ τῆς Φιλοσοφίας.

Major satis obvia ac manifesta est. Minor quoq;
nam disciplinæ instrumentales ad alias disciplinas di-
rectæ sunt, in quarum gratiam addiscuntur. Quam-
vis autem hisce argumentis & rationibus conati simus
probare ac evincere hanc disciplinam instrumenta-
lem, logicam videlicet, non esse partem ipsius Philo-
sophiae: Relinquitur tamen omnino eam maximè es-
se necessariam ad philosophiaæ partes reales addis-
endas ac cognoscendas.

IV:

Accidentia propria eaq; Essentialia καὶ ἀρτίσει
φα abesse à suis subjectis, salvis manentibus eorum

Ef

sentijs, cum omnibus præstantioribus ac sanioribus orthodoxis Theologis ac Philosophis planè negamus. Meisn. I. part. phil. Scib. quæst. Logic. I. Sect. 1. Casp. Finck. exercitat. 32. quæst. 2. &c.

Adversariorum hic argumenta adstuvere necessum non videtur, neq; pagellarum nostrarum angustia patitur nec admittit instituti nostri ratio. Verum nos tantum nostram hic determinamus ac probamus sententiam, nimirum impossibile esse, illa abesse à suis subjectis, & quidem ad temporis momentum minime separari posse absq; damno ac detrimento sui subjecti Essentiaz, hanc quoq; nostram hoc arguento confirmamus sententiam quod unicum nunc in præsentia, ob angustam intercedinem nobis sufficere videtur.

Quiequid immediatè ab essentia fluit, eamq; semper & necessario concomitatur; id non potest absq; sui subjecti pernisse ac damno abesse: At propria in quarto modo (de quibus nunc disceptatio præsens instituta est) sunt talia, Ergo.

Major & minor certè apud omnes saniores orthodoxos Theol. ac philosophos in confessio sunt, ac patent.

V.

Doctrinam prædicamentorum pertinere ad Logicam non videtur adeò esse absurdum.

Quaquam non desunt, qui contrariam fovent sententiam, & hanc nostram, tanquam venenosissimum virus fugiunt opinionem; tamen non nihil plus seu magis luminis secum ad sportare hanc nostram sententiam arbitramur ac speramus, quam ulterius cum sanio

sanioribus Philosophis, D.D. Jac. Mart. Disc. Ram. I. I.
c. 2. q. 3. approbamus & confirmamus, hifce duobus
discursibus ac argumentis.

I. Quodcumq; tradit ac suppeditat materiam Logica, id quoq;
suo modo pertineat necesse est ad logicam; Atqui liber catego-
riarum tradit materiam Logica. Ergo: suo modo pertinebit ad
logicam.

Major satis sese ipsam declarat ac manifestat. Mi-
nor quoq; nulla laborat difficultate, nam ex quo effici-
untur notiones secundæ, seu noemata secundæ in ten-
tionis, id quoq; aliquatenus est Logicæ consideratio-
nis: At ex categorijs efficiuntur notiones secundæ.
Ergo categoriæ sunt materia Logices: Et per conse-
quens optimo jure ad Logicam pertinent.

II. Si Logica cognoscit suam materiam, utiq; maximè cogno-
sceret prædicamenta, quia illa sunt subjectum ejus operationis:
At verum prius E. post.

His ita præmissis, prædicamenta ad logicam per-
tinere defendimus ac concludimus.

VI.

Doctrina desophisticis Elenchis Logicis,
non est supervacanea ac inutilis, sed maximè ne-
cessaria, non tamen ob id pars Logices Essentialis,
sed potius & secundum rei veritatem, utilis ap-
pendix est.

Ut enim viator iter faciens, ex accidenti, tantum
impedimenta & obstacula removere cogitur, quando
per inculta loca tendit: Sic etiam Logicus in inquisi-
tione veritatis, ex accidenti sophistarum objectiones
refutare & interpretari cogitur, & sophistis qui sub spe-
cie veri disputant, errores ad oculos demonstrare,

quod fieri nequit, nisi per speciales errorum refutatio-
nes; quia de essentia veritatis non est, ut semper à so-
phisticis oppugnetur & opprimatur. Et sic speramus
non opus esse; hoc Theorema speciali aliquo argumen-
to ac discursu confirmari ac stabiliri, sed ad sequentia
pergere. Sit Ergò nunc Theorema.

VII.

Elementa secundum formas & qualitates mix-
tis inesse cum Arist. lib. 2. de Gen. cap. 7. t. 48.
& Casp. Fink Exercitat. Acad. 24. disquis. 4. affir-
mamus & approbamus.

Quamvis perplurimæ hæc de materiâ existant
sententiae ac opiniones diversæ, ut vix conclusio ad-
miti queat. Tamen nobis arridet communis ac ma-
xime recepta nostra assertio, sequentibus moti ar-
gumentis quam illustramus ac probamus'. I. Qua-
litates Elementorum esse in mixtis conceditur ab o-
mnibus Philosophis: Ego enim sum calidus quia ignis
qui in me est, calidus est oculatissimus ille, philosophus
Scal. 4. de caus. lib. c. 18. At ubi est proprium alicu-
jus rei ~~per se~~, sive adjunctum, ibidem necessariò est sub-
jectum, necessaria enim connexio est propriæ passio-
nis cum suo subjecto. perer. lib. 8. c. 13. confer Dn. præf.
Schediasm. 33. pag. 108. ut adjuncta propria dicantur
inseparabilia à subjectis suis. à Zabarell. lib. 1. de mat.
prim. cap. 12. II. Si tantum Qualitates Elemento-
rum essent in mixtis, non etiam formæ, idem numero
accidens migraret de subjecto in subjectum: At à nomi.
Quâdc re vide Zabar. de Gen. & int. cap. 7. de react.
cap. 4. demixti generatione lib. 2. cap 12. Ergò etiam
formæ manebunt in mixtis ut asservimus.

VIII. An-

VIII.

Anima rationalis est vera ac naturalis forma hominis, ut Zabarell. de mente humana cap. 7. & 9.

Est enim omnis animæ natura ut nullâ Exceptâ, sit forma verè in formans, & dans esse animato corpori, Zabarell. de mente hum. cap. 7. At anima rationalis est, non forma planetarum, nec brutorum, ut patet, Ergo hominis. Est Sola illa forma per quam homo est homo : Zabarell. de ment. hum. cap. 4. & est de quiditate hominis, esse animal rationis particeps. Perer. lib. 6. cap. 16. Deinde positâ formâ tria ponuntur., 1. Esse rei: 2. Distinctio rei. 3. operatio Kek. lib. 1. Syst. Log. cap. 17. can. 3. Atqui Anima rationalis I. dat esse materiæ, & simul cum ea facit totum unum compositum essentialie, quod est Ens speciticè completum & absolutum perer. I. 5. de mat. cap. 22. informat totum corpus Scal. exercitat. 207. Sect. 29. & constituit animatum Zebarell. de part. anim. cap. 5. II. Constituit hominem in certa quadam specie viventium, ita ut homo qua homo, & sit & numeretur in rebus naturalibus, propter animam rationalem perer. lib. de Phil. cap. 9. III. Duo sunt quæ cernuntur in natura animæ rationalis, unum quidem, duæ illæ potentia Intellectus & Voluntas alterum vero actiones, quæ ab his potentis profiscuntur, cuiusmodi sunt intelligere & velle. perer. cit. loc. Et quamvis intellectus, ut est intellectus non efficit in homine aliquem motum Physicum, regit tamen atq; moderatur motus Physicos eorumq; usum determinat. perer. lib. 7. cap. 12. Forma enim specifica coarctat & restringit operationes formæ generalis & illius speciei proprias reddit.

Zabarell. de fac. animæ cap. 9. vera igitur est nostra sententia , qui dicimus animam rationalem huiusnam verè hominis esse formam, qua est homo & in specie constituitur Zabarell. de ment. hum. cap. 4. perer. lib. 5. cap. lib. 6. cap. 21. &c.

IX.

Bruta uti ratione , cum sapientioribus Philosophis Totalitè ac planè negamus.

Sed proh dolor ac pudor tanta est humani ingenij inscitiae caligo, tanta Philosophantium vanitas , licentia & perversitas , ut nihil fingi possit tam absurdum, inopinabile & à ratione ab erans, quin aliquando aliquem Philosophorum assertorem ac defensorem habuerit perer. l. 5. c. 12. coll. conimb. de cœl. cap. 3. q. 6. art. 3. Ejus veritas rei ; in hoc perspicue cognosci potest , quod quidam ausi sunt affirmare, bruta ratio ne uti. Nos vero sic colligimus : Ratio est vis animæ rationalis , qua movet se ab effectibus ad causas investigandas, & è contra . Unde ratio nihil aliud est quam intellectus motio ad conclusionem vel electionem , adeò ut $\tau\alpha\gamma$ & $\lambda\delta\gamma\zeta$, sint apud veteres , sicut pater & filius in divinis , Scal. exercitat. 307. sect. 34. & 38. Atqui bruta non discurrunt ab effectibus ad causas investigandas , vel è contra . Sicut elegantè ait Scal. eanes non deliberant de amissis feræ vestigijs, nec componunt hæc : Hac non ivit pag. 299. cap. 114.

X.

Finiti ad Infinitum Nulla datur proportio Arist. l. 1. cœl. t. 52. & confirmatur.

Quia finiti Essentia toto genere transcenditur es- ten-

sentiā infiniti, sic Dei Essentia moltò hominis vel alia-
rum creaturarum transcendent ac excedit Essentiam.
Sic etiam exigua fovea non est capax immensi oceanī,
Finitum neq; est capax infiniti & probatur Scriptura
Sacra. 1. 1. Reg. 8 v. 27. Ecce; cāli cālorum te non
continent. 2. Ptal. 145, v. 3. & magnitudinis ejus
non est finis'. 3. 1. Corinth. 2. v. 4. homo animalis
non capit ea quā sunt spiritus Dei. Sed de hoc Theo-
remate satis. Semper enim brevitati studendum esse
monet. Scal. exerc. 307. sect. 10.

XI.

Divisio Entis in substantiam & Accidens, non
est univoca nec æquivoca, sed analogā in species
analogatas.

Juxta hanc controversiam, multorum minus re-
ctè Philosophantium existebant hallucinationes ac o-
piniones. Quidam enim putabant divisionem hanc
esse æquivocam, in substantiam & Accidens, in quo-
rum numero sunt porph. in Jſag. c. de specie Damasc.
in dial. c. c. 46. Et in hanc opinionem necessariò inci-
dit Sotus, qui existimans accidens non posse præcisè &
sine addito, vocari Ens, in Antep. cap. 4. q. 1. Qui-
dam verò opinabantur Divisionem hanc esse univo-
cam. Itā docuit Scotus 1. d. 3. q. 1. & 3. disp. 8. q. 2. I-
demq; tenet Scotistæ alij. Gabriel 1. d. 2. q. 4. Gre-
gor. 1. d. 8. quæst. 3. & alij Nominales. Aliorum tan-
dem opinio accedit atq; nobis sele offert, quæ opinio
mediam tenet viam. hoc est, quæ non ad extrema se ex-
tendit, seu quæ dicit hanc divisionem non esse univo-
cam, nec æquivocam, sed analogam ut antea asservi-
mus, quam etiam nunc hujus loci quoq; approbamus,

non solum, verum etiam confirmamus seu consolidamus, accidentia sunt Entis. Entia, ut loquitur Philos. id est sunt Entia in respectu ad substantiam, quia eā sunt posteriora dependentq; ab eā, & quia debent eam afficere, ut eorum efflagitat ratio.

XII.

Fini etiam actionem competere affirmamus.

Contrariam qui tinentur opinionem licet minimè, desint; tamen secundum rei veritatem seu secundum veriorum sententiam; nos affirmavimus probamas & confirmamus, quanquam non desunt authoritates pro nostrâ sententiâ tamen eas præterimus, & adducimus rationes. Quia finis habet aliquam influenciam, ad productionem effecti. Ergo finis est causa. Connexio liquet; Nam ratio cause est influere in effectum; prius seu antecedens probatur. Nam finis dicitur ex timulare causam efficientem, item expiere desiderium agentis, item effectus dicitur propter eum esse. At hæc esse non possunt sine causa litate. Accedit, quod potissima demonstratio sumatur etiam ex fine. At potissima demonstratio sumitur solum à causa. Ergo finis est causa.

XIII.

Operationem continuam & interruptam in hominem cadere posse illustrabimus, quemadmodum Arist. in def. summi boni tradidit.

Hujus sententiae veritatem probamus auctio: Div. Augustini. Quando enim Psaltes Psal. 34. inquit benedicam Domino in OMNI Tempore, semper ejus laus

Iaus in ore meo. Quærit Aug. quomodo Deum omni Tempore, Totaq; die, Deum laudare quis durat? Suggero remedium unde tota die Deum laudes: Deum sis, quicquid egeris, bonum age, & laudasti Deum, quando cantas hymnum, laudas Deum, & quoties cefasti ab hymno cantando, discedis ut reficiaris, noli inebriari, & laudasti Dominum, discedis ut dormias, noli surgere ad malefaciendum, & laudasti Dominum. In innocentia operum tuorum præpara te ad laudandum Dominum. Alibi etiam August: dicit, quod in rebus etiam adversis, Dei nomen invocare ac celebrare debemus. Quando inquit Deus dat temporalia benedic, & quando ea tollit benedic, quia ille dat, ille etiam tollit, sed se ipsum à benedicente non tollit. Hæc ille; Eodem modo etiam de summo, bono dicimus, quod in continuatis actionum exercitijs consistat, quando vir beatus, non μενίθασην committit ex tramite virtutum in semitam vitiorum, at qui tantum de hoc Theoremate. Nunc porrò sequitur Theorema.

XIV.

Fortitudinem fuisse in Adamo in statu integritatis, nemo in dubium revocet.

Hujus assertionis ratio ad strui potest hoc modo. In quo cunq; fuerunt omnes virtutes, in illo etiam fuit Fortitudo: Atqui in Adamo in statu integratatis fuerunt omnes virtutes, que cunq; in hominem hæc in vitâ cadere queunt Ergo.

Major luce meridianâ lucet clarior. Nam à positione generis argumentari; ad ponendam speciem valet consequentia: Minor non fusco illustratur lumine, quia Adam à Deo integer & perfectus conditus fuit

inte-

integer autem non fuisset & perfectus, si omnes virtutes in statu integratis non habuisset: Imo esset contradic̄tio in adjecto, videlicet Adam vixisse in statu innocentia, & tamen non perfectum fuisse ac integrum, quia omnes virtutes Ergo habuit, sequitur omnino etiam cum habuisse fortitudinem.

XV.

Timor infer fortitudinis extrema recenseri potest.

Probatur indè quia timor est vitiosus habitus fortitudini contrarius, ex crebris actionibus vitiosis comparatus, vel motus vitiosus, unà vice in animo excitatus, vel deniq; est dispositio, ad habitum timoris vitiosum comparandum, & à fortitudine tanquam mediocritate deflectit, id quod genuinum vitiorum est *nesth* & argumentum.

XVI.

Omnes virtutes in hominem hâc invitâ cedere possunt minimè, sc. absolutè perfectæ, benè tamen queunt perfectiones respectivæ.

Propositionis hujus ratio ostendi potest; ac tali argumento seu discursu confirmari. Negatâ definitio ne, negatur & definitum ipsum: Atqui definitio omnium virtuum absolutè perfectarum, homini in hac vita non competit. Ergo: Major manifesta ac clara est; Minor probacione non distinuitur; quia virtus est congruentia cum regula rectæ rationis. Atqui congruentia omnium affectuum & facultatum, cum regula rectæ rationis in hominem hac in vita non cadit. Quis non sèpissimè cum Medea exclamare cogit! video meliora pro boq

boq; deteriora sequor. Quam ob causam Just. Lips.
I. 2. manuduct. ad Philos. Stoic. elegantē inquit: vi-
rūm perfectē bonum non esse, nisi in descriptione; re
illum nunquam fuisse. Ergo cum in nullo hominum
omnimoda & perfecta omnium affectuum cum regula
rectæ rationis sit ἀριθμὸς τῶν ἀριθμῶν, omnes virtutes
secundum perfectionem absolutam in hominem in hac
vita non cedat. Ergo relinquuntur virtutes omnes rela-
tivas cadere in hominem, quod experientia probat.
Ergo non multum hac de materia ultrā dicturi sumus.
Sed Deo Trinuno Patri, Filio, & Spiritui Sancto, sit Glo-
ria laus & honor perennis in secula seculorum, A-
men.

Nec cui fortè materia hæc admodum videa-
tur Sterilis aliqua Corollaria subjungimus etiam
disquisitioni subijcidenda. Quorum.

1. *Utrum genus Logicum sit materia?* Aff:
2. *Utrum accidentia sint p̄nōrū?* Neg.
3. *An Accidentis esse proprium sit inesse?* Neg.
4. *Utrum causa sint considerationis Metaphysica?* Aff.
5. *Utrum Accidentium sit aliqua scientia?* Aff.
6. *An unius rei plures possint esse forma?* Aff: Dis.
7. *Utrum cælum sit calidum?* Negatur.
8. *Utrum felicitas Ethica consistat in virtute?* Neg.
9. *Utrum virtus sit habitus?* Affirm:
10. *An ternarius sit prima multitudo?* Aff. D.

Virtutis cuiuslibet ingenuarumq; artium sectatori
impigerrimo.

Dr. J S A C O L A U R E N T I I M O-
L I N O, hujus disputationis cum authori tum
propugnatori solertissimo amico suo
infucatè dilecto:

ברישׁת שטר אלהי
אורי אהָן וְד אַמְגִנִּס
ברכ נוֹתֵן לעֲמָלִים
בֶּן חַיָּא אֵב אַתְּפָרוֹס:
לוֹאָר אַשְׁרָה בָּיִם
לוֹדוֹר יָצָק חַפְזִים
בְּיוֹם שְׁפָתָח לְפָנִים
בֶּן חַיָּא אֵב לְכָלְטוֹבִים:

Amoris declarandi ergo
apponebat

Elias Unionis Gew:

A L I U D.

Φίλατατ' ἀδελφέ τε γον πατερώτη δέμδωνεως οὐε
Συγχάρω τέττας ἀνθερό. ή σὲ κείνε.

Δεύ-

Δεύκεια σύλλεξες νοήσιμών παιδάπαν καλά
Ἄχρηστη μητῶν, δεύκεια φίλων.

IMplicitas molis sodes doctissime tricas,
Quas vafris fulcant nexibus intrepidi.
Quod mi I S A A C E aras Sophiæ fideliter agros~
Gratulor; ingenium non latuisse tuum..
Hortos nunc Sophiæ pergis incurrere ratos~,
Pieridumq; satis, invigilare choris~.
Hæc docet Aonidum faustè lustrare recessus,
Hæc celso clarias tramite monstrat opes~.
Quod & rite molis M O L I N E dulcis amice~,
Dum tantâ Sophiam sedulitate colis.
Quod facis, & porrò magno conamine I saace~
Præsta, sic Sophiæ munere longus eris.
Mole ergo genio, Mole & virtute Moline~
Properat en tacito, curva senecta pede~.
Bella, caputq; Polo tuum sic fata juvabunt,
Ut tandem victor læta trophæa feras~.

*Moris & amoris; licet festinanti calamo,
applaudebat ac gratulabundus
cecinit*

Johannes J. Campanius~
Hol.

